

Věříme:

1. Celé Písmo svaté je dáno a inspirováno Bohem. Rozumíme tím BIBLI, která je v původním znění neomylná a jejíž učení a autorita je absolutní, svrchovaná a konečná. Věříme, že svatí lidé byli vedeni Duchem svatým ve všem, co napsali.
2. Věčný Bůh existuje ve třech osobách: Otec, Syn a Duch svatý. Tyto tři osoby jsou jedním Bohem, mají tutéž božskou podstatu, vlastnosti a dokonalost.
3. Věříme v osobu a Božství Pána Ježíše Krista, který byl s Otcem a Duchem svatým od věků v nebi, pak vzal na sebe lidské tělo, když byl počat Duchem svatým a narodil se z Marie panny. Ježíš je pravý Bůh a pravý člověk.
4. Věříme v Osobu a Božství Ducha svatého, který je pramenem a mocí pravého uctívání Boha. Je neomylným vykladačem Božího slova. Duch svatý přebývá v každém věřícím člověku a je vždy hotov vydávat svědectví o Kristu. Působí v nás, abychom byli zaměřeni na Krista a ne na sebe a své zkušenosti.
5. Člověk byl stvořen podle Božího obrazu, podle Boží podoby, jak je to psáno v Písmu svatém. Pádem prvního člověka, Adama, došlo k porušení celého lidstva. Člověk svým pádem způsobil nedozírné škody nejen své mravní podstatě, ale ztratil také veškerý duchovní život. Duchovně zemřel v hříších a přestoupeních a dostal se pod moc satanovu. „Soustředění na sebe je Bohu nepřátelské, neboť se nechce ani nemůže podřídít Božimu zákonu. Ti, kdo žijí jen z vlastních sil, nemohou se líbit Bohu“ (Řím. 8,7-8). Nikdo tedy nemůže vidět Boží království, ani do něho vejít, dokud se nenarodí z Ducha svatého. Žádná sebevětší náprava, žádné sebehlubší morální vylepšování, žádná kultura, jakkoli přitažlivá, žádné humanitní a filantropické systémy a společnosti, jakkoli úspěšné, žádný způsob křtu ani jiné obřady, jakýmkoli způsobem vykonávané, nemohou pomoci hříšníkovi přiblížit se k nebi ani o jeden krok. Pro spasení je nevyhnutelně nutné nové stvoření - nový život, který dává člověku Duch svatý skrze Boží slovo.
6. Pán Ježíš Kristus se stal zástupcem hříšníka před Bohem a zemřel jako oběť smíření za hříchy celého světa. Byl zlořečen kvůli hříšníkům a zemřel za jejich hříchy podle Písem. Žádné pokání ani pocity, žádné vyznávání ani dobrá předsevzetí, žádné upřímné úsilí ani podřizování se zákonům a předpisům nějaké církve, nemohou nic přidat k hodnotě vzácné Kristovy krve a k zásluhám jeho díla, které pro nás vykonal, když za všechny lidi zemřel na kříži.
7. Věříme ve vzkříšení ukřižovaného těla Pána Ježíše Krista. Jeho tělo bylo vzkříšeno z mrtvých podle Písma. Pak vstoupil na nebesa a sedí na pravici Boží jako nejvyšší kněz a přímluvce věřících.
8. Věříme, že platnost požehnání, které nám Kristus připravil svou smrtí a vzkříšením, je možno přijmout jedině vírou. V okamžiku, kdy uvěříme v Ježíše Krista jako svého Spasitele, přecházíme ze smrti do věčného života. Takto jsme ospravedlněni ve všech věcech. Otec nás přijímá tak, jako svého Syna, miluje nás takovou láskou, jak miluje jej a spojuje nás s ním v jedno. Od chvíle, kdy člověk přijímá Krista jako Spasitele, Kristus vstupuje do jeho života, aby v něm přebýval, posvěcoval ho a naplňoval mocí.
9. Věříme, že církev tvoří ti, kdo opravdově věří v Pána Ježíše Krista jako svého Spasitele. Církev je tělem a nevěstou Kristovou. Každý věřící, ať ze židů nebo z pohanů, je Duchem svatým pokřtěn do těla Kristova. Jelikož jsme mezi sebou navzájem údy Kristova těla, jsme povinni zachovávat mezi sebou jednotu Ducha ve svazku pokoje, povznést se nad všechny sektářské předsudky a denominační úzkoprsost a milovat jedni druhé z čistého srdce.
10. Všichni, kteří věří v Pána Ježíše Krista, jsou povoláni žít životem odděleným od světských a hříšných způsobů, neměli by se zúčastňovat takových zábav a zvyků, které mohou být kamenem úrazu pro jiné nebo pohoršením kříži Kristovu. Věřící v Ježíše Krista jsou povoláni k tomu, aby konali dobré skutky. „A tak, dokud je čas, číňte dobře všem, nejvíce však těm, kteří patří do rodiny víry“ (Gal. 6,10).
11. Věříme v evangelizaci světa. Zvláštním posláním Božího lidu je v současné době zvěstování evangelia všemu stvoření. Mimořádný důraz má být položen na evangelizaci dětí.
12. Osobní návrat našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Druhý příchod Pána Ježíše je naší „požehnanou nadějí“, s jejím naplněním pevně počítáme. „My však máme občanství v nebesích, odkud očekáváme i Spasitele, Pána Ježíše Krista“ (Fil. 3,20).
13. Duše těch, kteří věří v Pána Ježíše Krista jako svého Spasitele, po smrti těla okamžitě přecházejí do jeho přítomnosti a tam zůstávají ve vědomé blaženosti až do vzkříšení těla při jeho příchodu, kdy duše a tělo budou znovu spojeny a budeme s ním navždy v slávě.
14. Duše nevěřících zůstávají v trápení až do posledního soudu před velkým trůnem, kdy duše a těla budou znovu spojena a uvržena do ohnivého jezera. To je druhá smrt. „Jejich trestem bude věčná záhuba, daleko od Pána a slávy jeho moci“ (2Te 1,8 a 9).
15. Satan je skutečností a je osobou. Je to „ten dávný had, zvaný ďábel a satan, který sváděl celý svět“ (Zj 12,9).